

Flóðgáttir hugans opnast,
sýnir blæða augun lokuð
og raddir heilar geði rata ei inn
þar sem lögmál holdsins takmarkar ekkert.

Andartak óttans frís í eylífðinni
og myrkrið kveður á um dýpt hugans
er hatur sjálfsins á losta holdsins skóp.
Hvar slitnaði sterngur skylnings?

Unaðssemndir eða kvöl?
Annað ástand sama hlutar,
eins og auðnir reiðinnar
og lindir ástarinnar
eru fæða djöfla og ára
dauðdreyminnar sálar.

Þjáningar holdsins
og hatur sjálfsins
eru hugarástand
sem að lostinn skapar.

Ill er blindan í auga sálar,
því að myrkrið er ekki til.